

— ještě podpůrněji, shledal objektivní odpovědnost Komise, která nestanovila dostatečnou lhůtu mezi vyhlášením nařízení Komise (EU) č. 627/2011 ze dne 27. června 2011 a jeho vstupem v platnost, a přiznal žalujícím společností následující náhradu škody:

— co se týče újm:

— pro společnost CHARRON: 123 297,69 eur

— pro společnost ALMET: 384 210 eur

— co se týče nahraditelného ušlého zisku:

— pro společnost CHARRON, pokud jde o smlouvu uzavřenou se společností SURAJ, částku 78 051,76 USD, tj. 55 211,57 eur,

— pro společnost ALMET, pokud jde o smlouvu uzavřenou se společností SURAJ, částku 69 059,18 USD, tj. 48 827,61 eur ke dni podání žaloby;

— každopádně uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení, jakož i zaplatit částku 10 000 eur jako příspěvek na náklady obhajoby žalujících společností.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně dva žalobní důvody.

- 1) První žalobní důvod vycházející z vážných nedostatků ve zjištěných učiněných Komisí před přijetím svého rozhodnutí, vzhledem k tomu, že na základě těchto nedostatků byly zohledněny skutečnosti nepřesné.
- 2) Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady legitimního očekávání, vzhledem k tomu, že okamžitý vstup napadeného nařízení v platnost neumožnil žalobkyním přizpůsobit svoji praxi.

Kasační opravný prostředek podaný dne 11. srpna 2011 Evropským policejním úřadem (Europol) proti rozsudku vydanému dne 26. května 2011 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-83/09, Kalmár v. Europol

(Věc T-455/11 P)

(2011/C 290/27)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel): Evropský policejní úřad (Europol) (zástupci: D. Neumann, D. El Khoury a J. Arnould, ve spolupráci s advokáty D. Waelbroeckem a E. Antypasem)

Další účastník řízení: Andreas Kalmár (Haag, Nizozemsko)

Návrhová žádání

Navrhovatel navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil napadený rozsudek a rozhodl v dané věci v rozsahu, ve kterém Soud pro veřejnou službu

a) zrušil rozhodnutí Europolu ze dne 4. února 2009, jímž ředitel Europolu vypověděl smlouvu A. Kalmára, uzavřenou na dobu určitou, dále rozhodnutí ze dne 24. února 2009, jímž ředitel Europolu postavil navrhovatele mimo službu ve výpovědní době, a rozhodnutí ze dne 18. července 2009, jímž byla zamítnuta stížnost navrhovatele;

b) uložil Europolu, aby A. Kalmárovi vyplatil částku 5 000 eur jako náhradu škody;

c) uložil Europolu náhradu všech nákladů řízení;

— uložil A. Kalmárovi náhradu nákladů řízení v prvním stupni a náhradu nákladů navrhovatele vzniklých v řízení o kasačním opravném prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatel šest důvodů kasačního opravného prostředku.

- 1) První důvod kasačního opravného prostředku vycházející z porušení zákazu rozhodnout *ne ultra petita* a z porušení práva na obhajobu. Podle názoru navrhovatele zkoumal Soud pro veřejnou službu jiné žalobní důvody než ty, které uvedl A. Kalmár.
- 2) Druhý důvod kasačního opravného prostředku vycházející z nesprávného právního posouzení při hodnocení legality sporných rozhodnutí. Soud pro veřejnou službu uplatnil nesprávným způsobem zejména povinnost řádné péče a povinnost uvést odůvodnění.
- 3) Třetí důvod kasačního opravného prostředku vycházející z nesprávného právního posouzení Soudem pro veřejnou službu, pokud jde o předmět návrhu na zrušení rozhodnutí. Soud pro veřejnou službu měl kvalifikovat rozhodnutí ze dne 18. července 2009 jako rozhodnutí, které nepříznivě zasahuje do právního postavení, které je rovněž podrobeno soudnímu přezkumu.
- 4) Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku vycházející z řady pochybení při posouzení provedeném Soudem pro veřejnou službu, že Europol nezohlednil v případě rozhodnutí o výpovědi určité „relevantní a neopomenutelné skutečnosti“, anebo že je „nezohlednil pečlivě“.
- 5) Pátý důvod kasačního opravného prostředku vycházející z nedostatečného odůvodnění napadeného rozsudku.
- 6) Šestý důvod kasačního opravného prostředku vycházející z nesprávného přiznání náhrady škody.